

בני שליטא:

**„פירסמו עלי חצאי
אמיחות ושקרים מכוונים!“**

לפני שלוש שנים הועלה חשד כלפי ח"כ בני שליטא, שקיבל שוחד מקבלן מסויים. זמן קצר לאחר מכן נטען כלפיו, כי קיבל שוחד מיני מבחורה שעבדה בחברה מיסחרית, שאיתה היה לו קשר. השבוע קראתי ב„מעריב“ שהוחלט לסגור את התיק נגדו ויום אחרי זה הופיעה ידיעה ב„הארץ“, שבה נאמר שעומד להיות מוגש כתב-אישום נגד ח"כ שליטא. שאלתי אותו מה האמת.

גם עיתונים אחרים קיבלו את הרפש הזה וידעו להתייחס לחומר בהתאם. בהארץ הם מגמתיים ושקופים. הם פירסמו חצאי אמיתות ושקרים מכוונים. אבל העיתון הזה הוא הרי רק מכשיר, והבעיה המרכזית היא, כמובן, אלה שמסרו את הידיעה.

● **למי אתה מתכוון?**
לפרקליטות ולמישטרה.

● **ומדוע שהם יהיו מעוניינים בליכך לפרסם ידיעה כזאת?**

מתוך מגמה להפעיל לחץ על היועץ המישפטי, כדי שרעתו תשתנה ותהיה כדעתם. ברור לי שבפרקליטות יש אנשים שרוצים את זה וברור לי שיש שם אנשים שצריכים להשיל את נעליהם לידי בעניין של יושר ותרומה לציבור.

● **עדיין לא הבנתי מה האמת. הולך להיות מוגש תיק, או לא?**

אין להם חומר לבנות עליו תיק. הרבר שממנו אני מודאג הוא שיש פה אנשים שאין להם מה להפסיד והם תמיד מוכנים ללכת למישפט. בסך-הכל אם הם מפסידים, לא קורה כלום. לפחות עד עכשיו זה היה ככה וזה חייב להשתנות.

● **מי התחיל את הפרשה? האם אתה יודע על מישהו מסויים?**

בבחירות האחרונות למועצה המקומית מנחמיה קיבלתי 86% מהקולות. כל אחד מ-13% הנותרים יכול היה לשלוח מיכתב אנונימי ולכתוב בו כל העולה על רוחו.

● **כל העניין התחיל במיכתב אנונימי? ככה הם אמרו לי, גיבורי המולדת מהמישטרה. אחר-כך זיגל ניסה לומר שלא.**

● **האם מדובר עכשיו על עניין השוחד המיני או על השוחד מהקבלן?**
שלוש שנים הכפישו את שמי בעניין השוחד המיני ועזבו את זה. עכשיו זה הבית שבנתי.

● **אין לך כל ספקות בעניין. לך ברור לגמרי שאתה חף מכל פשע?**
יותר מברור לגמרי.

רענן כהן:

„ערביי ישראל אינם צריכים קומיסר מיוחד!“

רענן כהן, יו"ר האגף למיעוטים במפלגת העבודה. כתב השבוע מיכתב לשימעון פרס, לחיים בר-לב, ולמשה שחל. שבו הוא מבקש משלושתם להביא לפני סיעת המערך בכנסת, ואחר-כך לפני הכנסת עצמה, את הצעתו לביטול לישיבת יועץ ראש-הממשלה לענייני ערבים.

שאלתי את רענן כהן מאיפה הרעיון הזה ולמה? הרעיון הוא של ח"כ חמאד חלאילה, ח"כ מוחמד וואתר ושלי. אני ניסחתי את המיכתב והיפנתי אותו לשלושת האישים שהזכרת.

● **מדוע אתה חושב שצריך לבטל את התפקיד הזה?**

תפקיד היועץ הוקם ב-1949 עם ביטול מישרד המיעוטים. בתקופת הממשל הצבאי הוא שימש כתובת חשובה וכמעט יחידה לפנייתיהם של ערביי ישראל. מאז השתנו הנסיבות במעמדם של אזרחי המדינה הערבים, וכיום צרכיו של הפרט ודרישותיו אינם שונים מאלה של כל יתר אזרחי המדינה.

● **גם בזמן המערך היה תפקיד כזה ובכל זאת לא חשבו לבטל אותו.**

היו דיבורים על כך גם אז. אני התחלתי לעסוק בנושא הערבי בזמנו של היועץ טולידאנו, ולא הייתי או בעל יכולת לדרוש ביטול כזה. אבל היום צריך פשוט לאפשר לערביי ישראל לקבל זכויות כמו יתר אזרחי ישראל, מבלי להזרקק לקומיסר מיוחד. החסות של יועץ מיוחד לעניינים מדגישה את חריגותם, ויוצרת עבורם מעמד שונה ונחות כלפי יתר האוכלוסיה במדינה. כך שלפי דעתי, ביטול המישרד הזה על כל שלוחותיו, יהיה אכן נוספת בדרך לשוויון מעמדם כאזרחים וצעד לשילובם הישיר בחיי המדינה.

● **זמי יטפל בבעיות שטוסלו עד היום עליידי היועץ לענייני ערבים?**

מישרדי הממשלה השונים בכעיות של שאר האזרחים. אפשר גם הממשלה השונים מטפלים בכעיות של שאר האזרחים. אפשר גם לבחור איש אחר, מומחה לעניין, שישלול את הדרך בהתחלה והוא יהיה במקום לשכות ומישרדים ופקידים רבים. קיומו של היועץ כפונקציה ממלכתית וכמוסד, עומד בניגוד לתהליכים המתרחשים לנגד עינינו כציבור הערבי. כל עוד קיים תפקיד כזה הוא משמש כיסוי לאי-מעש ופותר את הממשלה מדיון מעמיק בשאלות האמיתיות של ערביי ישראל.

● **מה דעתם של הערבים בארץ על רעיונך זה?**
אני לא רוצה לדבר בשם הערבים, אבל ברור לי, שהם לא רואים היום צורך במוסד הזה.

אולגה גרינצווייג:

„לאמיל זה כבר לא יכול לעזור!“

ב-10 בפברואר תימלא שנה (אזרחית) להירצחו של אמיל גרינצווייג ז"ל. כמה שעות לפני שפורסם כי יש בידי המישטרה חשוד במעשה, טילפנתי אל הגברת אולגה גרינצווייג. אמו של אמיל, כדי לשאול אותה אם במשך כל השנה הזאת המישטרה שמרה איתה על קשר, והאם דיווחו לה מה קורה.

אני לא רוצה לדבר בכלל. אני כליכך פגועה שקשה לי לדבר, וכמיוחד על הנושא הזה.

● **אז אולי אני אדבר עם בנד?**

אני מבקשת ממך לא לטלפן אליו ולא להטרוד אותו. אנחנו לא רוצים לענות על שום שאלות, ואנחנו לא רוצים שיכתבו עלינו בעיתונים בכלל!

● **לא נראה לך שחשוב מאוד לכתוב על זה בעיתונים, כדי שאנשים לא ישכחו, וכדי שיהיה לחץ למצוא את הרוצח?**

לאמיל זה כבר לא יעזור. אתם תעשו מה שאתם מבינים, ואנחנו נעשה מה שאנחנו מבינים. כל אחד לחוד.

אני מניחה שהגברת גרינצווייג עומדת על דעתה זו גם היום, כשנמצא חשוד במעשה. כיבדתי את רצונה שלא להגיב, ולא טילפנתי אליה שוב.